



חשון תשפ"ה

פרשת  
חיי שרה

334

משרד  
התרבות  
והספורט



# עדות ישדראל לאלדים

## מה חדש?

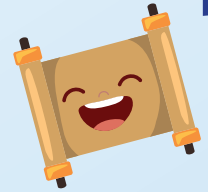
בכרטיסנו אנו תורמים על פטירת שרה אימנו. את שרה הצדיקה אברהם תיבד במצרת המכבדה שבחרנו. אותה מצרה שרד היום אנו באים אליה כדי להתפלל. מתקם המצרה הוא אחד משלושת המתקנות הקדושים שנתנו עוד בימי התנ"ך בכסף זול. מדוע היה צורך לתנות? הרי כל ארץ ישראל היא שלנו, אבל את מצרת המכבדה, קבר יוסף שבטכם וזה הבית רצו אבותינו לתנות כדי שלא יבואו ביום מן הימים הגויים ויגידו שהמתקנות האלו אינם לייכום לנו. מעניין לדעת שלם הרמב"ם ביקר במצרת המכבדה בהיותו בביקור בארץ ישראל, לפני למעלה משמונה מאות שנה. כיום, הוצר המתקנה בחברון ומצרת המכבדה שבתוכה, חוכרלו באתרי מורשת צולמיים. מחכים לתתונות שלכם!



שמחים שהצטרפתם אלינו ומשמינים אתכם להמשיך לתקן את העולמים בבית הספר, ביחיל  
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לתכנית חוזבאם השקעה בסחיתת התקן.



## מה בפרשה?



## סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

1 פטירת שרה, וקבורתה.

2 עבד אברהם הולך לחפש אישה ליצחק.

3 רבקה שואבת מים לגמלים.

4 עבד אברהם מגיע אל ביתה של רבקה ואז היא מצטרפת אליו בשובו אל אוהל אברהם.

5 פטירת אברהם.

יוסף כהן נולד במרוקו בשנת 1948, השנה בה קמה מדינת ישראל. הוא גדל ברובע היהודי בעיר קזבלנקה, שם התגוררו אלפי יהודים. בית הכנסת המפואר "בית אל" היה מרכז החיים היהודיים, ויוסף זוכר את הניגונים המיוחדים והתפילות בשבתות וחגים. בשנות החמישים והשישים, כאשר מרוקו קיבלה עצמאות, החלו מתחים בין היהודים לשכניהם המוסלמים. רבים מיהודי מרוקו החלו לחשוב על עלייה לישראל. הסוכנות היהודית פעלה בחשאי במרוקו, כי השלטונות אסרו על יהודים לעזוב את המדינה. משפחתו של יוסף הצטרפה למבצע "יכין" - מבצע חשאי של המוסד להעלאת יהודי מרוקו לישראל. הם נאלצו לעזוב את רוב רכושם מאחור ולצאת בלילה עם מזוודה קטנה בלבד. תחילה הם הגיעו לצרפת, ומשם עלו במטוס לישראל. המעבר לא היה קל - המשפחה התגוררה במעברה ליד באר שבע, אבל יוסף זוכר איך אמו תמיד אמרה "קשה פה, אבל אנחנו בבית". כיום, יוסף הוא סבא לנכדים, וכשהם שואלים אותו על מרוקו, הוא מספר להם בגאווה על המסורת העשירה שהביא איתו ועל האומץ של הוריו לעלות לארץ.

פולק בפזם בבאפ...

## הלכה ומעשה

יש לנו שכן מבוגר שאין לו אישה, האם הוא חייב בהדלקת נר שבת?

**"וְאֶחָד אֲנָשִׁים וְאֶחָד נָשִׁים חִיְבִין לְהִיּוֹת בְּבִתְיָהוּן נֵר דְּלוּק בְּשַׁבַּת"**

(הלכות שבת ה, א)

## הלכה למעשה:

גם נשים וגם גברים צריכים שיהיה בביתם נר שבת. אמנם המצווה נעשית בדרך כלל בידי נשים, אך מי שאין לו אישה - ידליק נר בעצמו. נר שבת הוא חלק ממצוות "עונג שבת".

# הידות וחידודים

## מנהגי עדות

הנה קטע על מנהגי יהודי תימן: בחתונה תימנית מסורתית, החינה היא אירוע מרכזי הנערך יומיים לפני החופה. הכלה יושבת על כיסא מיוחד, ועל ראשה "תכשיט" - כתר מרשים עשוי כסף וזהב. הנשים המבוגרות מורחות על כפות ידיה ורגליה של הכלה עיסת חינה, תוך כזי שירת "זפות" - שירים מיוחדים בערבית-תימנית. בזמן שהחינה מתייבשת, הנשים רוקדות במעגל סביב הכלה ושרות שירי שמחה. לפי המסורת, ככל שצבע החינה על כפות הידיים כהה יותר, כך אהבת החתן והכלה תהיה חזקה יותר. גם החתן מקבל סימני חינה על כפות ידיו, אך בצורה פשוטה יותר. גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

## תפזרת מהפרשה

|   |   |   |   |   |   |   |   |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| א | ק | ח | מ | י | ל | מ | ג |
| ל | ר | ב | ב | ה | נ | מ | י |
|   |   | ר | ת | ק | ר | צ | מ |
|   | ק | ו | ו | א | ח | ר | מ |
| ז | ה | נ | א | ק | א | נ | נ |
| ר | צ | ש | ל | נ | נ | ג | ב |
| ס | ר | ק | נ | ו | ר | פ | ע |
| ה | ש | ס | ב | ה | ר | ע | מ |

שרה/ חברון/ מערה/ עפרון/ אליעזר  
יצחק/ רבקה/ בתואל/ גמלים

## מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפרשה

127      400      10

## פיוט השבוע - פיוטים ושירה

### ידד שנת עיני/ רבי ישראל נג'ארה

|                             |                                  |                              |                            |
|-----------------------------|----------------------------------|------------------------------|----------------------------|
| ידד שנת עיני וְאֶסְעֶר      | לוֹ אֶהְיֶה שְׁלַח וְאֶתֶּה      | לוֹ אֶהְיֶה אֶהֱלֵ וְאֶתֶּה  | לוֹ אֶהְיֶה עֶבֶד וְאֶתֶּה |
| כְּאֲנִי (אֵל חַנּוּן)      | וְאֲנִי                          | שׁוֹכְנֵי נִתְעַלְסָה אֶהֱב  | רוֹזְנֵי (אֵל חַנּוּן)     |
| תּוֹךְ יָם תְּשׁוּקֶתְךָ    | נִשֵּׁב בְּצַל גְּנֵי וּפְרִיָךְ | בְּגִיל נִתְאַזְרָה          | אֲשָׁאף עֲבוֹדֶתְךָ        |
| וְאֶלֶּה אֲזַכְּרָה         | אֲשַׁמְרָה                       | (דוֹד) דּוֹדֵי נַעֲלָה       | דְּרוֹר לֹא אֶבְחָרָה      |
| (דוֹד) דּוֹדֵי נַעֲלָה      | (דוֹד) דּוֹדֵי נַעֲלָה           | חֲמֻדַּת מְהַלְלֵי           | (דוֹד) דּוֹדֵי נַעֲלָה     |
| חֲמֻדַּת מְהַלְלֵי          | חֲמֻדַּת מְהַלְלֵי               |                              | חֲמֻדַּת מְהַלְלֵי         |
| לוֹ אֶהְיֶה יוֹנֵק וְאֶתֶּה | לוֹ אֶהְיֶה רֹמַח וְאֶתֶּה       | לוֹ אֶהְיֶה לְשׁוֹן וְאֶתֶּה | מַעֲנֵי                    |
| אוֹמְנֵי                    | נוֹתְנֵי                         | אֲשַׁקִּיט יְקוֹד חֲשָׁקְךָ  | מַעֲנֵי                    |
| אֵינֶק שְׂדֵי יַמֶּיךָ      | תּוֹךְ לֵב מְשַׁנְּאֵיךָ         | בְּשִׁיר וְאַזְמָרָה         | בְּשִׁיר וְאַזְמָרָה       |
| צְמָאֵי אֲשַׁבְּרָה         | בְּדָמָם אֲשַׁכְּרָה             | (דוֹד) דּוֹדֵי נַעֲלָה       | (דוֹד) דּוֹדֵי נַעֲלָה     |
| (דוֹד) דּוֹדֵי נַעֲלָה      | (דוֹד) דּוֹדֵי נַעֲלָה           | חֲמֻדַּת מְהַלְלֵי           | חֲמֻדַּת מְהַלְלֵי         |
| חֲמֻדַּת מְהַלְלֵי          | חֲמֻדַּת מְהַלְלֵי               |                              | חֲמֻדַּת מְהַלְלֵי         |

